

Jeg, Unica

En levende installation, basert på Kirstine Reffstrups roman om Unica Zürn.

”I 1933 fremstillede Hans Bellmer den deformerede krop i form af skulpturen, *Die Puppe*, som en protest mod nazisternes sygeliggjorte kropsforståelse. I en række fotografiske værker fra landsbyen Ermenonville i 1957 tog Hans Bellmer og Unica Zürn temaet op igen og forvandlede Zürns levende krop til dukken. Dukken er en form for grænsetilstand for det menneskelige. Jeg har villet undersøge deformationen af kroppen til dukke med resonans i krigens ødelæggelse af kroppen. Jeg har villet beskrive Unicas forvandling til dukke.

Da dukken er et centralt motiv i teksten, har et studieobjekt været kroppen og dens bevægelser; den koreograferede bevægelse. Selv hvor der snarere er tale om stilstand end bevægelse, der trænger bevægelsen sig på som en svag dirren, en rysten, en lille uro. I den hvilende krop findes tusindvis af skjulte retninger, et helt system af linjer som inklinerer kroppen mod dansen. Under mit arbejde har jeg tænkt på teksten og kroppens bevægelser som en koreografi.”

Kirstine Reffstrup

"Jeg, Unica" er en litterær fantasi, inspireret af de historiske omstændigheder og den myteomspundne fortælling omkring kunstnerparret Unica Zürn (1916-1970) og Hans Bellmer (1902-1975). En roman om at længes til det sted, hvor ingen er, om at længes efter at blive sig selv igennem at blive en anden, at blive ingen. En roman om hvirvlende tid og nye ritualer, om et Berlin bombet i stykker efter Anden Verdenskrig, om kunst og en lysende, stillestående ensomhed, en roman om at forsvinde og blive til.

Olga Ravn, redaktør i danske Gyldendahl

Reffstrup og Holmberg planlægger å lage en performativ lydinstallasjon, et labyrintisk teater, en dunkel kabaret basert på Unica Zürns univers.
Planlagt visning i 2017.